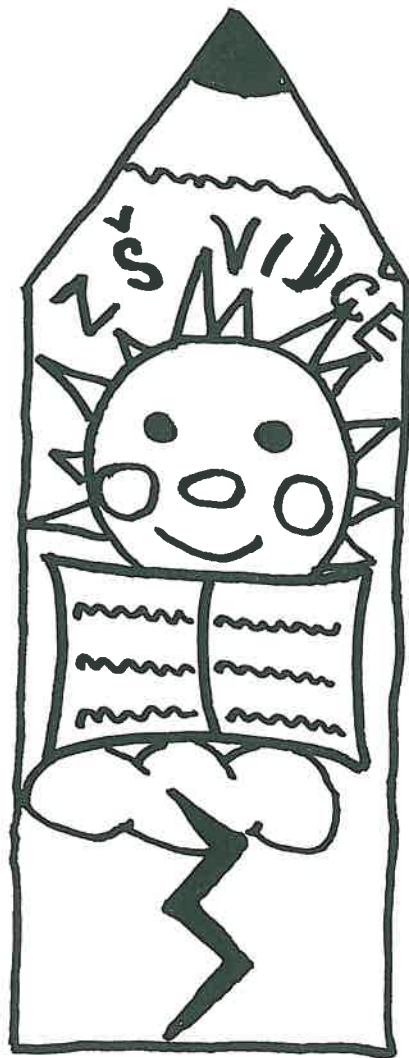

*Školní časopis sestaven z prací žáků ZŠ ve Vidči
Prosinec 1999*

Vítězný návrh na logo školy

Hana Knéblová, 8. tř.

JAK SE BUDEME UČIT, HRÁT SI, SPORTOVAT, CESTOVAT
A ŽÍT...V PŘÍŠTÍM TISÍCILETÍ

/ výsledky /

LITERÁRNÍ ČÁST:

- 2.-3. třída: 1. Šoukalová M. /3.tř./ báseň Rok 2000
2. Ostřanský L. /2.tř./ báseň Budoucnost
3. Fusková J. /3.tř./ text Rok 2000
- 4.-5. třída: 1. Holišová I. /5.tř./ text Rok 2001
2. Juříčková B. /5.tř./ text Nezvyklá návštěva
3. Fusek J. /4.tř./ text V příštím tisíciletí
- 6.-7. třída: 1. Smutková P. /6.tř./ text V roce 2486
2. Karasová J. /6.tř./ text Představy o novém roce
3. Hromadová P. /7.tř./ text Hračka budoucnosti
- 8.-9. třída: 1. HutYROVÁ L. /9.tř./ povídka Lidská civilizace
2. Šimčíková D. /9.tř./ úvaha ZŠ Vidče v r.2050
3. HutYROVÁ L. /9.tř./ báseň Člověk

VÝTVARNÁ ČÁST:

- 1.-2. třída: 1. Křenek Petr /1.tř./
2. Hajný Jiří /2.tř./
3. Slámová Nikola /1.tř./
- 3.-5. třída: 1. Lacina Martin /5.tř./
2. Fryšarová Radka /4.tř./
3. Vávra D. /3.tř./
- 6.-7. třída: 1. Hromadová Petra /7.tř./
2. Kuchařová Tereza / 7.tř./
3. Knéblová Michaela /6.tř./
Knébl Jiří /7.tř./
- 8.-9. třída: 1. Šimčíková Daniela /9.tř./
2. Knéblová Hana /8.tř./
3. Mizera David /9.tř./

O NOVÉM ROCE

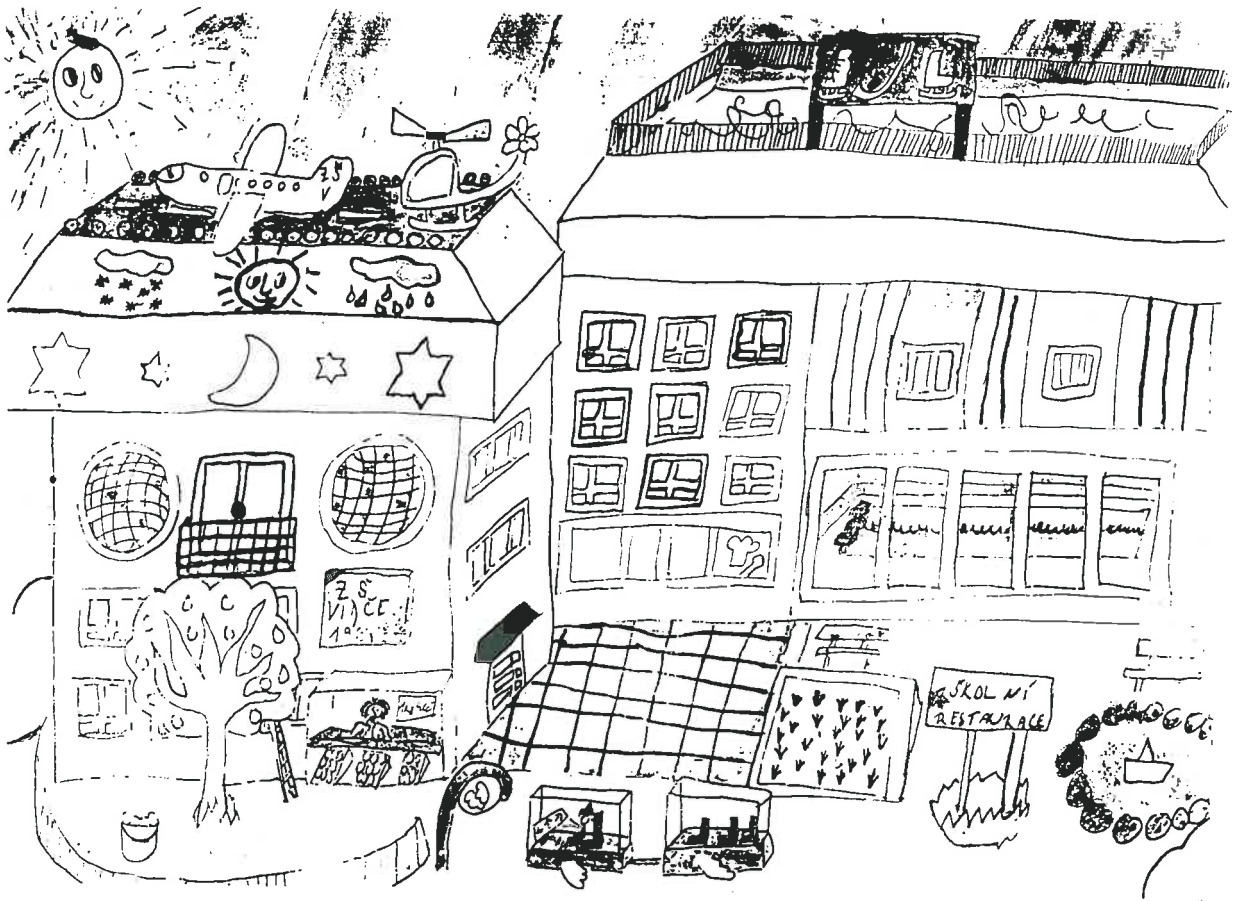
Nový rok začne velkým, krásným a barevným ohňostrojem. Myslím si, že lidé budou na sebe hodnější, že nebudou odhazovat odpadky do lesů a potoky budou čisté. Myslím si, že bude změněný rozvrh školy a že bude začínat v 9 hodin a končit každý den ve 12 hodin. Chtěl bych taky psa, který by byl můj nejvěrnější kamarád. Rok 2000 bude určitě lepší pro všechny lidi na celém světě. Nikde se nebude válčit a lidé nebudou trpět hladu.

Crrrr. Zazvonil budík a já jsem zjistil, že se mi to všechno zdálo. Šel jsem do školy a přemýšlel o svém snu.

M. Nohavica, 3.tř.

P. Křenek, 1.tř.

P. Hromadová, 7.tř.

T. Kuchařová, 7.tř.

ZŠ VIDČE V ROCE 2050

Jak bude videčská škola vypadat třeba za padesát let? To teď nikdo neví, což je dobře, protože bych nemohla napsat tuto úvahu o tom, jak si představují naši školu v roce 2050.

Začnu okolím. Borovice už tu asi nebudou, ale zůstanou tu záhony s růžemi, které jsme se spolužačkami tak rády plely. A místo borovic vysadili u školy několik smrčků. I břízy zůstaly už jen dvě, zato je tady krásný živý plot ohraničující prolézačky, houpačky a malý kolotoč pro menší děti. Celá škola bude natřena stříbrně. Laviček okolo bude víc a budou ladit s barvou školy.

Budova se zvýší o jedno patro. I uvnitř proběhne mnoho změn. Každá učitelka nebo učitel bude mít vlastní kabinet, třídy budou vybaveny mnoha novými pomůckami. Každý žák bude mít svůj malý přenosný počítač, který nahradí učebnice a sešity. Obyčejné schody nahradí schody jezdící a na chodbách budou automaty na nápoje.

Myslím ale, že žáci budou stále stejní. Budou zapomínat úkoly, dostávat poznámky a občas budou trochu líní. Určitě však budou taky dostávat pochvaly a usilovat o co nejlepší známky. Na stěnách budou viset fotografie absolventů ZŠ Vidče, kteří se nějak proslavili. Budou to třeba mimo jiné Lenka Hutýrová, která se stala jednou z nejlepších českých spisovatelek, a Ester Benešová, známá a často vyhledávaná psycholožka.

Zajímalo by mě, co by si asi řekli deváťáci vycházející v roce 2050, kdyby si přečetli tuhle moji práci. Možná by se od plic zasmáli, možná by si řekli, že jsem snad jasnovidka. A taky by mě zajímalo, co oni napíšou do slohové práce s nadpisem ZŠ Vidče v roce 2100.

D. Šimčíková, 9.tř.

ROK 2000

Blíží se rok 2000,
lidí jsou už statisíce.
Jaký bude?
Kdo to ví?
To nám nikdo nepoví.

Jaký si ho uděláme,
takový bude,
takový ho máme.

A. Mikundová, 3. tř.

BUDOUCNOST

Co nás čeká v budoucnosti,
kdopak to z nás ví?
Vím jen to,
že tohle slovo
velmi krásně zní.

L. Ostržanský, 2.tř.

HRAČKA BUDOUCNOSTI

Takovou hračku je obtížné si představit. Může být malá jako palec, nebo velká jako obr. Velká hračka ve tvaru mimozemského kamaráda je velmi oblíbená. Je vypracována tak, že se z ní může sestavit i trampolína, nebo spona do vlasů, ale i vodní lehátko, nebo pásek do kalhot. Tato hračka je ovšem také velmi užitečná. Hodí se i při větších túrách, třeba jako náhradní boty. Vůbec nepřekáží, používá se jako cestovní batoh, který má velký úložný prostor. Naše hračka už vystřídala mnoho jmen či názvů: POHODÁČEK, MILÁČEK, CESTĚÁČEK, POMOCNÍČEK.... Hračka je vyrobena z kvalitního super gumového materiálu. Je vhodná pro děti kolem dvou let a vydrží až do stáří.

Upozornění: vždy jednou do roka ve stejný čas i den se hračka musí posadit ven na trávu /ale poblíž domu/, protože hračky chtějí letět za svými příbuznými a kamarády a musí se i provětrat.

Zajímavá informace: výzkumy prokázaly, že se těmto hračkám vyvíjí samostatné myšlení, a proto dostaly název /oficiální/ KOSMONANS.

P. Hromadová, 7.tř.

CO BUDE ?

Na to můžete jed vít,
že dům postavený budeme mít.
Budu to mít blízko do školy
a více času na své úkoly.

P. Fryšarová, 2.tř.

N. Slámová, 1.tř.

... Nový rok mě přitahuje, protože mám ráda tajemství a překvapení a taky záhady a dobrodružství, které nové milénium přinese. Na to vše se moc a moc těším a doufám, že se mi splní alespoň polovina mých přání.

H. Neřádová, 8.tř.

LIDSKÁ CIVILIZACE

Poslední, co bych si ještě přál, je vidět Zemi. Zemi a její obyvatele. Ta ubohá stvoření, krčící se pod primitivními chýšemi uplácanými z hlíny a písku. A v nich oni žijí. Žijí!! A přes všechnu bídu a utrpení si nenechají vymluvit, že jejich planeta pouští, planeta bez vody je nádherná a výjimečná. A voda? Je jí tu strašně málo. Většina planety žízní, hladoví a umírá.

Kyslík, který potřebují k životu, jim dodávají Kausulané vesmírnými vzduchovými přepravkami.

Na své misi po Zemi jsem potkal zajímavého pozemského staříka. Byl vyhublé postavy a se zrakovými čidly příšerně vytřeštěnými na mou osobu. Stejně praštěně jako všichni pozemšťané. Možná je na nás rozčilují naše ústa čtyřikrát větší než jejich a přísavkové končetiny, jež jim chybí vůbec. Jsem asi první Mineolan na jejich planetě a zřejmě si ještě nezvykli. Když se přesvědčil, že mi jeho oběd chutnat nebude, i když hlad jsem měl velký, začal mi zajímavě vyprávět.

Tvrdil, že tato planeta je nyní jiná než v minulosti. Tvrdil, že zde rostly stromy, rostliny a růže. /Nevím, co jsou růže, ale stařík na nich umíněně trval./ Tvrdil, že zde žila zvířata, ptáci, ryby a člověk byl silný, šťastný a bohatý. Že nikdo nežíznil a nehladověl a že domy měli lidé krásné a vysoké až do oblak. Ne, v žádném případě ^{při pohledu} si na jeho noru a písčitou krajinu kolem nedokážu představit na této pusté planetě mineolské Fiandry a tmavé vodní Fuklusy.

A stařík začal vyprávět. Sípavě a skřehotavě a jeho řeč měla nádech jisté dramatičnosti: " Země! Tak tedy Země! Nebyla taková jako teď, věř, cizince. Byla to modrá planeta života. Žila tu zvířata, brouci, ryby a ptáci a rostly tu rostliny, keře, stromy a růže. Ano, ano, i růže. Jejich květy byly hebké jako samet. A ta vůně! Byla tak jemná, tak omamující, tak tajemná. A ONI TO ZNIČILI!" Stařík klesl na kolena do písku a v náhlém výbuchu citů se rozplakal. Po chvíli pokračoval: " Ano, ano, my lidé jsme nežili jen obklopeni přírodou, ale i stroji, roboty a novými vynálezy...a také zbraněmi. A v tom to bylo. V naší touze ničit, bořit a podmaňovat. Mít moc. Ovládnout ostatní. Vládnout a diktovat. A v množství států a státeků na naší planetě soupeřili lidé o moc. Soupeřili mezi sebou, válčili s jinými národy a státy. Bojovali o každý metr půdy, o každý potůček,

ČLOVĚK

Mnoho let jsem šel,
stále hledě do dálky.
Mnoho let jsem šel,
a zkušenosti let mi byly z drahokamů korálky.

Mnoho let jsem šel
a zakopával o půdu pod nohama.
Mnoho let jsem šel
poznáváje sebe sama.

A nyní,
míjeje jeden z milníků svých cest,
zvedám zrak svůj k nebi
a bláhově ptám se hvězd:
JAKÁ BUDE NYNÍ MÁ BUDOUCNOST ?

L. HutYROVÁ, 9. tř.

ROK 2001

Noční obloha byla jasně zářivá. Osvětlena měsícem a hvězdičkami. Najednou se objevily sluneční paprsky, které sahaly až k zemi. Skupinka mladých lidí, kterým se ještě nechtělo spát, se podivila, co se děje.

Přiblížili se blíž a sluneční paprsek je vynesl ke své vyhaslé žhavé kouli. Objevili se malí mimozemšťané, kteří skupinku přivítali. Žádali o pomoc. Slunce svítí stále mív, je potřeba je pořádně vyleštit. Svým leskem dá světu světlo a teplo kterého ubývá, proto se mladí lidé pustili do práce.

Když ji dokončili, mimozemšťané jim poděkovali za ochotu. Stejným paprskem se dostali zpět na zem. Vrátili se ve stejný den, ve stejnou hodinu, ale o rok později. Psal se rok 2001. Věk mladých lidí jako by se zastavil. Nebylo vidět nějakou změnu, která u nás probíhá.

Tak opět na zem svítilo jasné slunce a ta rozkvétala v plnou krásu. Lidé se mohli procházet krásnou přírodou, vidět zelenou trávu, zdravé stromy a průzračnou vodu.

I. HolišOVÁ, 5.tř.

MOŽNOSTI DOPRAVY

V dalším tisíciletí bude zpočátku oblíbeným dopravním prostředkem vlak. Později ho vystřídají ještě další tři dopravní prostředky.

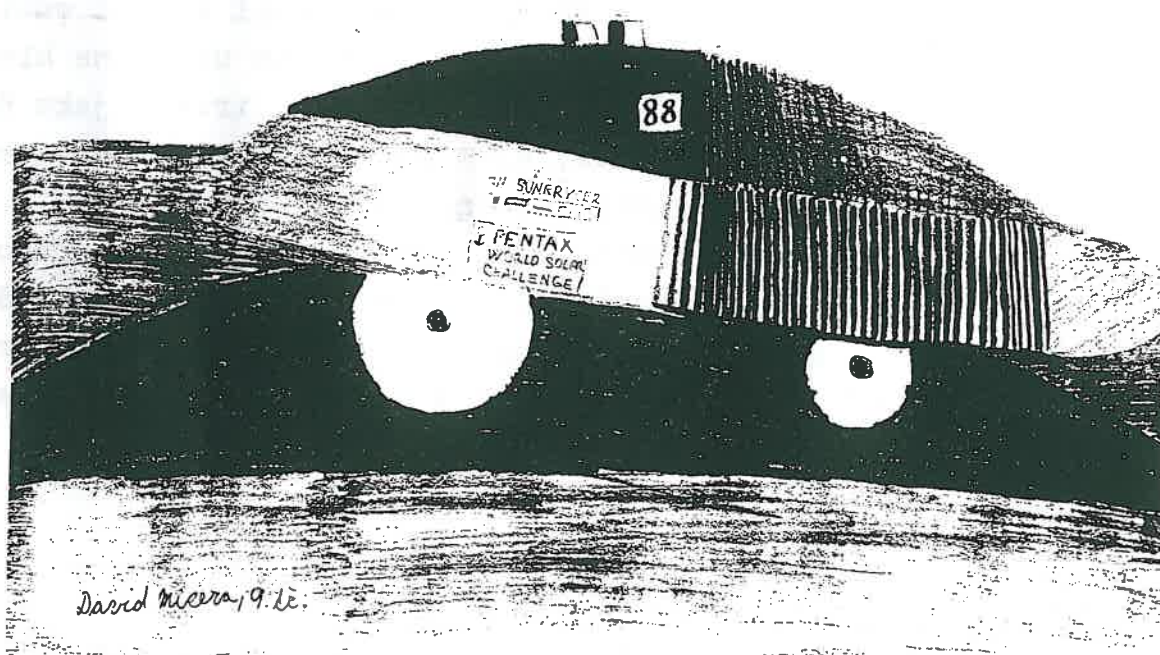
Už od roku 2028 se stávají populárnějšími letadla. I když stát na dopravě prodělává, tak každý člověk vlastní aspoň jedno letadlo. Letadla jsou malá jen pro jednu rodinu, do které se počítá otec, který je pilotem letadla, matka, nejméně pět dětí a nakonec i dva psi. Letadlo pohání voda.

A tak jako v minulém tisíciletí je zase moderní auto, ale tentokrát poháněné vzduchem. Ze vzduchu využívají oxid uhličitý. Zajímavá je i stahovací kapota z nepromokavé látky.

Za nejmodernější dopravní prostředek je však ve 3. tisíciletí považován létající talíř, který se začal používat od roku 2074. Vozí nás v něm velcí kamarádi a přátelé mimozemšťané. V prostorném talíři najdeme 3867 pokojů a 5939 oken, dokonce i bazén. Létáme s ním z planety na planetu a zkusíme prorazit pásmo času.

A víte, čím se zabývají vědci? Jaký dopravní prostředek bude nejpopulárnější v příštím tisíciletí.

K. Melichaříková, 7.tř.

D. Mizera, 9.tř.

V PŘÍŠTÍM TISÍCILETÍ

Když večer usínám a nad hlavou mi svítí hvězdné nebe, napadá mě, jak bychom žili v příštím tisíciletí. Představím si, že se přesuneme v čase, je mi 10 let a píše se rok 2010.

Ve škole se učíme pět hodin denně a paní učitelka neznámkuje. Jen tak si v hodině povídáme a učíme se spoustu nových věcí. Vyprávění o Zemi a o vesmíru je tak zajímavé, že nikdo ve třídě paní učitelku neruší. Za odměnu s ní poletíme do vesmíru na výlet. Všichni se moc těšíme, až uvidíme hvězdy a planety zblízka.

Ve výtvarné výchově budeme kreslit o tom, co jsme cestou viděli. Já také vyrobím létající balon poháněný sluneční energií.

V sobotu pojedeme s mamkou, taťkou a Janičkou na hory a budeme jezdit na tryskových lyžích. Mám rád, když napadne hodně sněhu a mohu se vydovádět.

J. Fusek, 4.tř.

NEZVYKLÁ NÁVŠTĚVA

Je pátek večer 5. listopadu 2050. K Zemi se přiblížila a potom snesla barevně blikající plechová loď, která vypadala jako talíř. Já jsem se schovala za šípkový keř. Po přistání se otevřely sklápěcí dveře a z nich vystoupili malí zelení mužičci.

Jeden mužiček měl zelené trumpety místo uší a na hlavě měl radar, oči mu svítily jako svíčky a vlasy trčely jako špendlíky. Nebyl to lecjaký mužiček, ale byl to mimozemšťan. Strašně jsem se lekla a pak jsem viděla, že něco hází do řeky.

Druhý den jsem se probudila a všechno bylo jiné, jako začarované. Lidé byli jako vyměnění. Dospělí si hráli na hřišti a děti pracovaly na zahrádce. Domy vypadaly jako žížaly, srdce, dešťové kapky, jablka a kostky. Byl to jiný svět, ale mně se líbil.

B. Juříčková, 5.tř.

P. Vávra

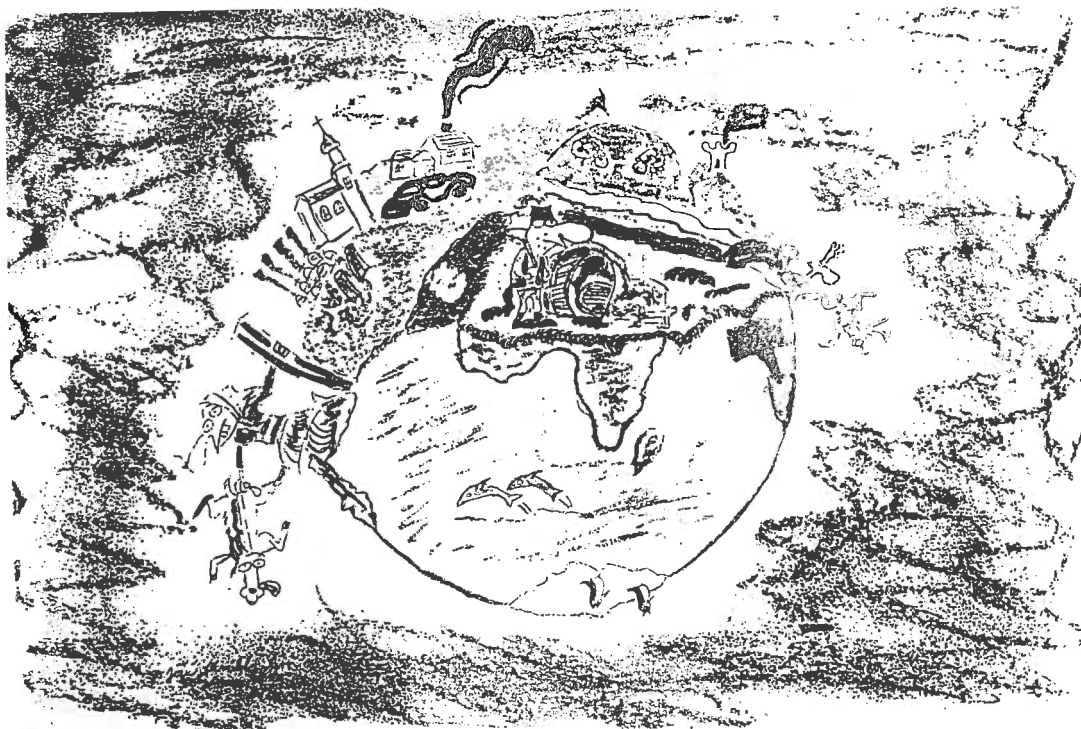
P. Vávra, 8.tř.

VŠEDNÍ DEN

Píše se rok 2026 a já jedu do práce. Cestou si přečtu ranní noviny, abych měla přehled. V práci si koupím kafe a hot dog a zasednu do své kanceláře v jedenáctém patře. Dopoledne vyřizuji telefony, záznamníky, objednávky a pracuji na mém přenosném počítači. V jednu hodinu pak letím soukromou linkou za hranice našeho státu na důležitou pracovní schůzku. Schůzka trvá až do pěti hodin a mně zatím pořádně vyhládne. Zajdu tedy do luxusní restaurace na pořádnou večeři. V šest hodin přijedu opět sem a z letiště jedu rovnou domů do malého, ale útulného rodinného domku. Tam mě přivítají mé tři děti hrající si na počítači a sledující televizi. Také můj manžel ospale ležící na pohovce.

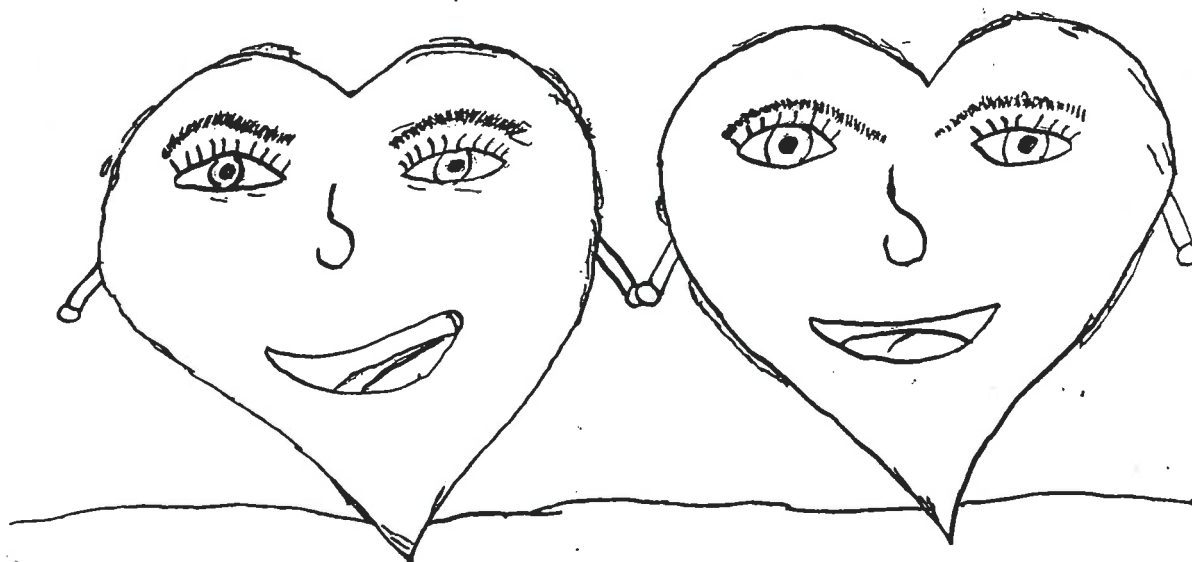
A pro mě skončí můj všední den v příštím tisíciletí.

V. Slezáková, 5.tř.

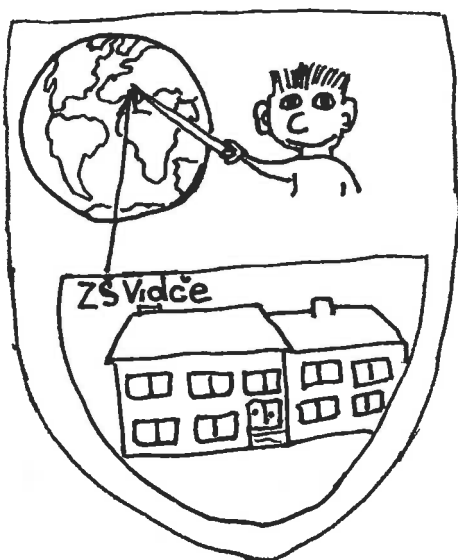
J. Knébl, 7.tř.

ŽIJEME Z LÁSKY, POHODY
A MÍRU

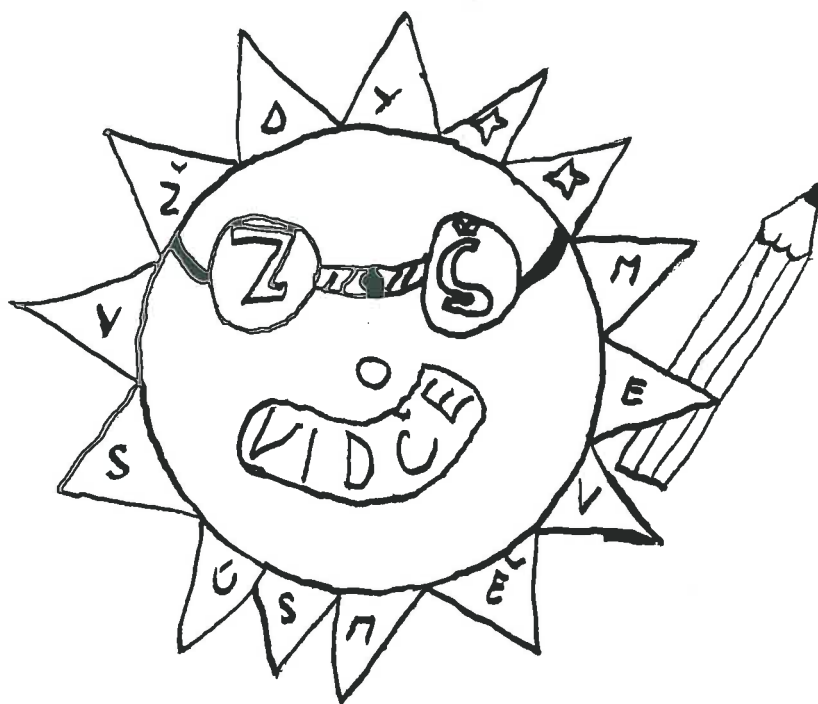

T. Poláček, 8.tř.

Další návrhy na logo školy

Jan Jurča , 8. tř.

Kateřina Jůvová, 7. tř.

Štěpánka Jurčová, 9. tř.

Jarmila Pospěchová, 9. tř.

